

VLČICE

V téhle knížce obrázkové,
jsou také krátké básničky,
byly psané ve Vlčicích,
pro vás, milé dětičky.

Vlčice jsou malá víska
u Jindřichova Hradce,
do mapy se podívejte,
najdete je hladce.

SEDMIKRÁSKY

Sedmikrásky na paloučku
chudobu svou tají,
smutné jsou, že jako růže
krásné nebývají.

Růže zdobí komnaty
i šaty princezničky,
sedmikrásky ukrývají slzy
za svojimi víčky.

Sluníčko to vidí,
hned se vším ví si rady,
posílá jim vzkazy:
„Vždyť vás mají víly rády.

V noci, když na nebi měsíček svítí,
hledají víly na věnce kvítí.

Chudobku v trávě,
když bělat se zahlédnou,
přestanou tančit, na zem k ní usednou.

Nechtějí růže, protože píchají,
jen z chudobek věneček
na hlavách mívají.“

Tím prostým kvítečkem zdobí se víly,
nepíchá, lehké je k tanci dá síly.

VLAŠTOVIČKA

Přilétla k nám vlaštovička,
přinesla pozdrav jara.
Usmívá se má babička,
hned prý je míň stará.

Švitoří si vlaštovičky,
když staví hnízdo ve stáji.
Slýchávám hlas své babičky,
že lidem štěstí nosívají.

MRAVENEČEK

Zapotí se mraveneček,
když táhne mouchu velikou.
Musí lézti přes kopeček
a oklikou velikou.

V krátké cestě k mraveništi
mu stojí černý kosáček
a na mouchu vypasenou
si brousí žlutý zobáček.

